

Státní okresní archiv Klatovy

Cech tkalců, cajkářů a mezulánků Horažďovice

1702–1859 (1881)

Inventář

EL NAD č.: 2192

AP č.: 572

Eva Havlovičová

Klatovy 2015

OBSAH

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	4
III. Archivní charakteristika archivního fondu	5
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	6
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	6
Seznam použitých pramenů a literatury	7

Přílohy:

Seznam použitých zkratk	8
-------------------------	---

Inventární seznam	9
--------------------------	----------

I. Vývoj původce archiválií

Se zakládáním měst ve 13. století úzce souvisel rozvoj řemesel. Zpočátku to byla základní řemesla (např. řezníci, mlynáři, pekaři, sladovníci, ševci, krejčí, hrnčíři, kováři atd.). Postupem času docházelo k různým specializacím a vzniku řady nových řemeslných oborů.

Řemeslníci zakládali bratrstva, která měla náboženský, charitativní i reprezentativní účel. Členové se společně účastnili mší, slavností, pohřbů. Starali se o přestárlé, zchudlé nebo nemocné mistry, podporovali vdovy a sirotky svých bývalých členů. Postupně se bratrstva více soustředila na hospodářské zájmy jednotlivých řemesel. Od 14. století začaly vznikat cechy, jejichž vrchol nastal v 15. a 16. století.

Cech představoval společenstvo řemeslníků stejného či příbuzného oboru, které hájilo práva a zájmy svých členů. Jejich heslem bylo „Amor et paritas“ (Láska a rovnost). Cechy byly podřízeny městské správě, ale současně se řídily svými vlastními právními pravidly, tzv. cechovními artikulemi či statuty. V čele cechu stál cechmistr spolu se staršími spolumistry, kteří byli voleni na cechovních shromážděních. Cechovní majetek se ukládal do cechovní pokladnice (zvané klenot či matka), která byla ozdobena cechovním znakem. Pokladnice zároveň sloužila pro ukládání cechovních artikulí a privilegií, pečeti, cechovního archivu, písemností mistrů i tovaryšů. Příjmy cechu pocházely z různých poplatků (např. za cechovní schůze, za materiál na zhotovení mistrovského kusu, za zápis do register) a z vybraných pokut. Cechy jako organizace dohlížely na kvalitu i kvantitu výrobků, nákup surovin pro výrobu, přísně kontrolovaly dodržení pracovních postupů a určovaly cenu zboží, výši mzdy pro tovaryše, jejich pracovní dobu i nárok na volno. Zajišťovaly výchovu a vzdělání učedníků i tovaryšů, určovaly jejich počet, zakazovaly překupnictví, nekalou soutěž a měly pod kontrolou přijímání nových mistrů.

Obranou cechu před konkurencí byla výsada mílového práva (na míli od města (cca 9 km) nesměl žádný řemeslník vyrábět ani prodávat své výrobky) a cechovní přímus (řemeslo mohlo být vykonáváno, až na pár výjimek, jen v rámci cechu).

Od 17. století dochází k postupnému úpadku celé cechovní soustavy. Ve století 18. začala do cechovního zřízení zasahovat státní moc. Od roku 1708 měla být všechna cechovní statuta potvrzována panovníkem, to se ale příliš nedodržovalo. Důležitým krokem ze strany státu byl Generální cechovní patent pro české země, vydán Karlem VI. 16. listopadu 1731, který nařizoval předložení všech cechovních statut panovníkovi, obecně upravil pracovní podmínky tovaryšů, vymezil postavení mistrů vůči tovaryšům a učedníkům, omezil dosavadní pravomoc a privilegia cechů. Současně byl zřízen úřad cechovního inspektora, který na činnost cechů dohlížel a účastnil se jejich zasedání. Nakonec 5. ledna 1739 byly vydány Generální cechovní artikule, které všechny cechovní předpisy sjednotily. Díky tomu došlo ze strany státu k účinné kontrole a ovlivňování řemeslné výroby.

V 60. a 80. letech 18. století v důsledku rozvoje a zavádění manufakturní výroby došlo k rušení některých cechů. V roce 1765 byl vydán dekret, který opravňoval tovaryše vykonávat řemeslo i bez cechovní příslušnosti, a v roce 1776 došlo k vyhlášení „svobody obchodu a výroby“.

Poslední tečku za cechovní soustavou učinil císař František Josef I. svým císařským patentem č. 227 ř. z., kterým 20. prosince 1859 vydal živnostenský řád s účinností od 1. května 1860. Tento patent sjednotil a uzákonil provozování řemesel i obchodu a všechny dosud platné předpisy byly prohlášeny za zrušené. Tímto řádem byly cechy zrušeny a namísto nich nastoupila živnostenská společenstva, která navázala na činnost cechů i na jejich tradice.

Největší rozmach řemesla v Horažďovicích nastal v 15. století a opětovně v 17. a 18. století. Berní rula z roku 1654 nám přibližuje rozdělení řemeslníků v Horažďovicích a přilehlých vsí takto: 11 řezníků; 13 pekařů; 9 hrnčírů; 8 krejčích; 5 kovářů; 5 ševců; 4 punčocháři; 3 sládci; 3 soukeníci; 2 mydláři; 2 kožešníci; 2 uzdaři; 2 lazebníci; 2 kloboučníci; 2 zámečníci. Po jednom mistrovi bylo zastoupeno řemeslo bečvářů, provazníků, truhlářů, koželuhů, mošnářů a zedníků. Řemeslníci své výrobky či zboží prodávali na trzích a jarmarcích v Horažďovicích i širokém okolí. Stejně jako i v jiných městech, tak také v Horažďovicích existovala přímo vyhrazená místa pro určitá řemesla. V ulici za kostelem byly masné krámy, na náměstí krámy chlebové, v Zelené ulici (dnes Prácheňské) probíhal prodej zeleniny a trhy dobytka se odehrávaly v Trhové ulici.

Podle soupisu cechů z roku 1739 (součást AF Cech řezníků Horažďovice, El NAD 2188, inv. č. 14), který byl sepsán na základě vydaných generálních cechovních artikulí, bylo ve městě a v okolí 23 mistrů tkalců, cajkářů a mezuláníků. Cech tkalců, cajkářů a mezuláníků v Horažďovicích se začal formovat v roce 1702, kdy zažádal cech tkalců v Kašperských Horách o propůjčení jejich artikulí. Nicméně udělení a k potvrzení těchto statut ze strany města Horažďovice došlo až v roce 1708 (viz inv. č. 1). Cech co do počtu mistrů byl druhý největší ve městě. Tuto pozici si uchoval až do zániku cechovní soustavy v roce 1860. Pracovní náplní tkalců byla výroba tkanin na tkalcovském stavu. Na tkaní se používal převážně len, dále konopí a ovčí vlna. Pěstování lnu bylo nedílnou součástí každodenního venkovského života, kdy bylo nutné vypěstovat tolik lnu, aby pokryl veškeré potřeby hospodářství a všech členů domácnosti. Dalším materiálem pro tkaní je konopí. Vlákno z konopí je hrubší než lněné a proto se z něj tkalo hrubé plátno na pytle, slamníky a používalo se pro výrobu provazů. Třetím nejpoužívanějším materiálem byla vlna, její základ tvoří rouno, které se spřádalo na příze, nebo se používalo na plst. Vlákna se nejčastěji barvila modře, červeně, hnědě, nebo se nechávala přírodní. Mezuláníci oproti tkalcům zanašeli při tkaní bavlněný nebo konopný útek do lněné osnovy, taková látka se nazývala barchet či mezulán. Cajkáři byli tkalci, kteří vyráběli na ručním stavu hrubou režnou tkaninu tzv. cajk. Hlavním pracovním náčiním byl tkalcovský stav, tkalcovské člunky a hřebeny.

Cech jako samostatný pravděpodobně existoval až do změn v roce 1859, kdy dle živnostenského řádu z 20. prosince 1859, byly s účinností od 1. května 1860, také v Horažďovicích založeny živnostenské spolky a cechovní soustava byla zrušena.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Cechovní písemnosti podle zaběhnutého zvyku byly uloženy v cechovní pokladnici, kterou měl na starost zvolený cechmistr. Tento stav určitě trval do roku 1860. Po vzniku živnostenských spolků, jako nástupnických organizací lze předpokládat, že písemnosti zůstaly v rukou posledních cechmistrů a odtud se dostaly do městského muzea.

K předání cechovních archiválií z Městského muzea v Horažďovicích do Státního okresního archivu Klatovy došlo 15. července 1998 pod př. č. 146/98. Z fyzického předání archiválií archivu byly vyjmuty artikule cechu pekařského (1724), artikule tovaryšů cechu hrnčářského (1585), potvrzení artikulí cechu soukenického Václavem Švihovským z Rýzmburka (1586), generální cechovní artikule (1739), výkaz cechů (1739), potvrzení výsady na vaření piva a dělání sladu (1532). Na základě reversu čj. 588/98 ze 4. září 1998 byly tyto archiválie na trvalou zápůjčku ponechány v muzeu. Dne 15. října 2003 byla trvalá zápůjčka zrušena a archiválie byly předány do Státního okresního archivu Klatovy. Veškeré cechovní archiválie byly až do roku 2013 evidovány jako jeden AF Cechy Horažďovice, EL NAD 1877.

Žádné další záznamy zachycující pohyb, ztrátu či případnou skartaci daného archivního fondu se ve Státním okresním archivu Klatovy nenacházejí.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Dochované archiválie zachycují časové období 1702–1859 (1881). Nejstarší archiválií jsou cechovní artikule (1702), nejmladší záznamy nalezneme v registrech přijatých mistrů (zápisy až do 1881).

Archiválie jsou psány v češtině a v němčině, jejich čitelnost je dobrá. Úplnost fondu je torzovitá. Po fyzické stránce jsou archiválie poškozeny prachem, plísní, potrhané a poničené od hmyzu (viz inventární seznam). Při inventarizaci archivního fondu nebyla provedena žádná vnitřní skartace. Po zpracování fondu vzniklo 28 inventárních čísel, jedná se o 14 úředních knih a 1 karton, celkem 0,21 bm.

Tovaryšský list s vedutou je evidován jako samostatné inventární číslo pro lepší podchycení výskytu vedut na archivním materiálu v SOkA Klatovy. Tovaryšské listy bez vedut jsou evidovány zvlášť pod svým vlastním inventárním číslem. Tovaryšský list s vedutou Jindřichova Hradce (inv. č. 27) je velmi potrhaný, vhodný k restaurování.

V Městském muzeu v Horažďovicích byl cechovní materiál částečně roztríděn, popsán a opatřen signaturou pracovníkem muzea Karlem Němcem. Na některých archiváliích tato signatura chybí. Jedná se hlavně o cechovní knihy, které mají poničenou vazbu nebo vrchní přebal. V muzejních sbírkách i nadále zůstaly některé cechovní archiválie a exponáty. Jsou to hlavně pečtidla (hrnčírů 1629, ševců 1588, tkalců 1710, zámečníků 1644, soukeníků, pekařů, mlynářů 1716, sladovníků 1543, zedníků, krejčích), cechovní prapory a matky pokladnice.

Tkalci měli také své vlastní vzorníky, v knihovně muzea se dva tyto vzorníky zachovaly, jeden z roku 1720 a druhý z poloviny 18. století, oba rukopisy patřily tkalci Protivovi z Horažďovic a jeho rodině.

Původní AF Cechy Horažďovice EL NAD 1877, kde byly zařazeny všechny cechy z Horažďovic, byl přejmenován na AF Cech hrnčírů Horažďovice a vnitřními změnami z něho bylo dále vyčleněno 18 samostatných archivních fondů. AF Cech tkalců, cajkářů a mezulánků Horažďovice, EL NAD 2192, vznikl vnitřní změnou č. 16/1877 z 13. června 2013, čj. SOAP/040-0487/2013. Při inventarizaci fondu byly vyčleněny dvě archiválie, pergamenová listina z 22. listopadu 1694 a její vidimus [1702]. Jedná se o cechovní artikule vydané Václavem Vojtěchem Šternberkem pro cech tkalců a mezulánků v Nepomuku; proto tyto archiválie byly delimitovány do SOkA Plzeň-jih (protokol o předání archiválií z 13. listopadu 2014, čj. SOAP/040-0807/2014).

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Celá řada dochovaných artikulí, které se v tomto archivním fondu nacházejí, nás seznamuje s přesným zněním typických cechovních pravidel od počátku 18. století. Jsou zde přesně formulovány všechny zákonitosti, povinnosti a pravidla pro provoz řemesla tkalcovského, cajkářského i mezulánského. Je zde také patrný postupný tlak ze strany státní správy ovlivňovat chod řemeslné výroby a jednotlivá privilegia sjednocovat a unifikovat pro celou zemi (inv. č. 16-19). Za samostatnou zmínku stojí cechovní artikule (inv. č. 1), vlastně se jedná o tři odpovědi na žádost cechu o propůjčení jejich statut. První odpověď v knize je od cechu tkalců a mezulánků z Týna nad Vltavou, ze 4. listopadu 1720, opatřena cechovní pečeti, která je velmi poškozená. Druhá odpověď, v níž jsou statuta částečně vypsána, je od cechu tkalců ze Sušice, z 10. listopadu 1720, opatřena přitištěnou pečetí pod papírovým krytem. Pak následuje odpověď cechu krejčích z Horažďovic, z 8. října 1724, dochovaná pečeť je také velmi poškozená. Dále jsou v knize přesně přepsána statuta tkalců z Kašperských Hor (stejná jako inv. č. 2 jen v němčině). Jsou datována 19. červnem 1702 a opatřena přitištěnou pečetí černým voskem pod papírovým krytem. Posledním

zápisem z 5. března 1708 purkmistr a rada města Horažďovice schvaluje a uděluje statuta cechu tkalcovskému, velmi dobře dochovaná městská pečeť pod papírovým krytem.

Dochované cechovní protokoly (inv. č. 20), nám přibližují průběh cechovní schůze. Při těchto shromážděních byly řešeny otázky přijetí nových mistrů, nových učedníků a tovaryšů do učení a jejich zkoušky, stav pokladny, vybírání poplatků a pokut, situace v městečku a celkový stav řemesla a obchodu. Také případné nespokojenosti členů cechu a došlá nařízení, vyhlášky apod. z nadřízených organizací. Bylo zde také rozhodováno o pomoci zchudlým členům nebo vdovám, o účasti na pohřbech nebo různých slavnostech.

Výkazy příjmů (za vyučenou a složení mistrovských zkoušek) a výdajů (platba inspektorovi, za poštu, vypracování účetní zprávy a běžné provozní výdaje), nás seznamují s ekonomickým chodem cechu. Lze v nich také zjistit jména a počet členů cechu během let. Shodné informace nám poskytují i rejstříky či registra přijatých mistrů a tovaryšů.

Mezi archiváliemi se také nachází rejstříky poplatků ze suchých dnů (inv. č. 14). Suché dny (též kvatembr, kvatembrové dny) se v římskokatolické církvi nazývají postní dny středa, pátek a sobota, které se v církevním roce opakují čtyřikrát a to v týdnu po třetí neděli adventní, po první neděli postní, o svatodušním týdnu a po svátku Povýšení svatého Kříže. Na tyto dny bývala stanovována významná shromáždění a jednání včetně těch cechovních.

Z badatelského hlediska je zajímavá žádost pražských tkalců (inv. č. 21) o finanční podporu na vypracování statut pro všechny cechy zabývající se zpracováním vlněné i lněné tkaniny.

V soupisu cechů z roku 1739 (viz kapitola I. úvodu) se nachází přitištěná pečeť cechu pod papírovým krytem. V pečetním poli se nachází štít se třemi tkalcovskými člunky, uprostřed nich je hvězda. Po stranách je letopočet 1710. Okraj pečeti je lemován provazcem, opis je oddělen linkou. Na otisku je opis nečitelný, ale text lze zjistit na dochovaném originálu mosazného pečetidla, které se nachází v cechovní sbírce Městského muzea v Horažďovicích, katalogové č. K 599. Opis: SIGLL : TEXTOR : CIVIT : HORAZDIEGOWICZ.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Inventarizaci archivního fondu spolu s vypracováním inventáře provedla v roce 2015 ve Státním okresním archivu Klatovy archivářka Eva Havlovičová.

Klatovy 15. 7. 2015

.....
Eva Havlovičová

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

SOkA Klatovy. *Cech řezníků Horažďovice*, EL NAD 2188, inv. č. 14.

Literatura

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka, JANÁK, Jan, DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*. Praha : Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-709-1.

NĚMEC, Karel. *Dějiny města Horažďovic*. Horažďovice : Okrašlovací spolek v Horažďovicích, 1936.

Odkazy předků. Sborník vydaný ke 100. výročí založení Městského muzea v Horažďovicích. Horažďovice : Městský úřad Horažďovice, 1998.

ŠIMON, Eduard. *Horažďovice proměny města 1292-1992*. Horažďovice : Městské kulturní středisko a MěstNV v Horažďovicích, 1990. ISBN 80-900062-3-X.

WINTER, Zikmund. *Dějiny řemesel a obchodu v Čechách v XIV. a v XV. století*. Praha : Česká akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, 1906.

WINTER, Zikmund. *Řemeslnictvo a živnosti XVI. věku v Čechách (1526–1620)*. Praha : Česká akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, 1909.

Seznam použitých zkratek

AF	archivní fond
AP	archivní pomůcka
čj.	číslo jednací
č. př.	číslo přírůstkové
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. jedn.	evidenční jednotka
inv. č.	inventární číslo
kar	karton
ř. z.	říšský zákoník
sign.	signatura
SOAP	Státní oblastní archiv v Plzni
SOKA	státní okresní archiv
ukn	úřední kniha

INVENTÁRNÍ SEZNAM

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
I. Úřední knihy			
1	Cechovní artikule (žádosti o zaslání a výpis z cechovních artikulí spojené do jedné knihy) Čes., něm., 21,2 x 32,6 cm, vazba papírová, poškozená od hmyzu, prachu a potrhaná <i>Dřívější signatura A XIV N8</i>	1702–1724	ukn1
2	Cechovní artikule (cech tkalců v Kašperských Horách propůjčil své artikule cechu tkalcovskému v Horažďovicích) Čes., 20,5 x 32,3 cm, vazba papírová, poškozená od hmyzu, prachu a potrhaná	[1702]	ukn2
3	Cechovní artikule (tisk generálních cechovních artikulí) Čes., 20 x 30,9 cm, vazba papírová, poškozená prachem a potrhaná <i>Dřívější signatura A XIV N13</i>	1739	ukn3
4	Registra přijatých mistrů Čes., 21,3 x 33,2 cm, vazba papírová, poškozená od hlodavců, prachu a potrhaná	1708–1780	ukn4
5	Registra přijatých mistrů a tovaryšů Čes., 10,3 x 32,2 cm, vazba papírová, poškozená prachem a potrhaná <i>Dřívější signatura A XIV N3</i>	1708–1725	ukn5
6	Registra přijatých mistrů Čes., 21 x 33,5 cm, vazba papírová, poškozená prachem a potrhaná <i>Dřívější signatura A XIV N4</i>	1708–1732	ukn6

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
7	<p>Registra přijatých mistrů</p> <p>Čes., 22,3 x 36,6 cm vazba papírová, poškozená prachem a potrhaná</p> <p><i>Dřívější signatura A XIV N29</i></p>	1801–1839	ukn7
8	<p>Registra přijatých mistrů</p> <p>Čes., 21,7 x 34,4 cm, vazba lepenková, poškozená prachem a potrhaná</p> <p><i>Dřívější signatura A XIV N27</i></p>	1801–1859 (1881)	ukn8
9	<p>Registra přijatých tovaryšů</p> <p>Čes., 20,7 x 30 cm, vazba lepenková, poškozená prachem a potrhaná</p> <p><i>Dřívější signatura A XIV N39</i></p>	1821–1856 (1864)	ukn9
10	<p>Rejstřík cechu tkalcovského a mezulánského v Horažďovicích pro příjem a vydání</p> <p>Čes., 11,4 x 36,4 cm, vazba papírová, poškozená prachem, plísni a potrhaná</p> <p><i>Dřívější signatura A XIV N10</i></p>	1724–1747	ukn10
11	<p>Počet cechu tkalcovského a mezulánského v Horažďovicích pro příjem a vydání</p> <p>Čes., 21,6 x 34 cm, vazba papírová, poškozená prachem, plísni a potrhaná</p> <p><i>Dřívější signatura A XIV N14</i></p>	1747–1771	ukn11
12	<p>Rejstřík pro příjem a vydání</p> <p>Čes., 12,4 x 38,7 cm, vazba papírová, poškozená prachem, plísni a potrhaná</p> <p><i>Dřívější signatura A XIV N31</i></p>	1817–1854	ukn12

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
13	Rejstřík pro příjem a vydání Čes., 10,4 x 34,4 cm, vazba papírová, poškozená prachem, plísni a potrhaná <i>Dřívější signatura A XIV N43</i>	1825–1840	ukn13
14	Rejstřík poplatků ze suchých dnů Čes., 11,2 x 35,5 cm, vazba papírová, poškozená prachem, plísni a potrhaná <i>Dřívější signatura A XIV N47</i>	1855–1858 (1877)	ukn14
II. Spisy			
15	Výpis artikulí cechu tkalcovského v Horažďovicích pro cech tkalců v Rabí <i>Dřívější signatura A XIV N11</i>	1729	kar1
16	Cechovní artikule cechu tkalcovského v Horažďovicích (česky rukou psaný koncept s vepsanými poznámkami a úpravami) <i>Dřívější signatura A XIV N12</i>	1739	kar1
17	Cechovní artikule pro cajkářské a tkalcovské mistry v Čechách (česky, jedná se o ručně přepsaný výtisk artikulí z 29. března 1781) <i>Dřívější signatura A XIV N16</i>	1781	kar1
18	Cechovní artikule pro cajkářské a tkalcovské tovaryše v Čechách (česky, jedná se o ručně přepsaný výtisk artikulí z 29. března 1781) <i>Dřívější signatura A XIV N15</i>	1781	kar1
19	Cechovní artikule – výtisky tovaryšských i mistrovských artikulí dle vládních nařízení pro řemesla zpracující vlnu a len <i>Dřívější signatura A XIV N17, P7, P8</i>	1774–1781	kar1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn. č.
20	Cechovní protokoly	1809–1827	kar1
21	Mistři řemesla tkalcovského, cajkářského a mezulánského v Praze žádají stejný cech v Horažďovicích o finanční podporu na vypracování nových statut pro všechny cechy zabývající se zpracováním vlněné i lněné tkaniny <i>Dřívější signatura A XIV N7</i>	1719	kar1
22	Spor mezi soukeníky a tkalci v Horažďovicích včetně rozsudku <i>Dřívější signatura A XIV N20, N21, N22</i>	1792	kar1
23	Nařízení magistrátu jak se mají členové cechu chovat při vypuknutí požáru <i>Dřívější signatura A XIV N34</i>	1818	kar1
24	Jmenování cechmistrů magistrátem <i>Dřívější signatura A XIV N30, N32</i>	1810–1817	kar1
25	Korespondence cechu s magistrátem	1710–1827	kar1
26	Roční výkazy příjmů a výdajů cechu	1707–1829	kar1
27	Tovaryšský list s vedutou 1780, září 29., Jindřichův Hradec Tovaryšský list Josefa Douši vydaný cechem mezuláníků a tkalců v Jindřichově Hradci (veduta Jindřichova Hradce). Orig. papír, 42,3 x 34,8 cm, česky, pečeť cechu přitištěná pod papírovým krytem <i>Dřívější signatura A XIV N52</i>	1780	kar1
28	Vysvědčení, výuční a tovaryšské listy	1778–1858	kar 1

Název archivní pomůcky:	Cech tkalců, cajkářů a mezuláníků Horažďovice
Značka archivního fondu:	CTCM Horažďovice
Časové rozmezí:	1702–1859 (1881)
Počet evidenčních jednotek:	15 (14 úředních knih, 1 karton)
Počet inventárních jednotek:	28
Rozsah v bm:	0,21
Stav ke dni:	15. 7. 2015
Zpracovatel archivního fondu:	Eva Havlovičová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Eva Havlovičová
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	4
Schválil:	Mgr. Pavel Havlovič

dne 15. 7. 2015 – čj. SOAP/040-0559/2015